

દાનિયેલનું પુસ્તક - ક્રમાંક ઓગણપચાસ

સત્યના પરદાફાશ: મધરાત્રીનો પોકાર, ઇસ્લામની ભૂમિકા, અને અંતિમ દિવસોમાં અંતિમ પરીક્ષણની પ્રક્રિયા

Jeff Pippenger

2024-01-13

ઈ.સ. 1798માં જ્યારે ઉલાઈ નદીનું દર્શન અનમુદ્રિત કરવામાં આવ્યું ત્યારે જે જ્ઞાનવૃદ્ધિ ઉત્પન્ન થઈ, તેણે એવી પરીક્ષણપ્રક્રિયા ઉપજાવી જેનું પરાકાષ્ટા-બિંદુ ઈ.સ. 1844ના મધ્યરાત્રીની હાકલના આંદોલનમાં પહોંચી ગયું. અંતિમ દિવસોની મધ્યરાત્રીની હાકલ, જે હવે અનમુદ્રિત કરવામાં આવી રહી છે, તે ઇતિહાસ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામી છે, અને તેમાં એ જ ઇતિહાસની એ જ પરીક્ષણકારી સત્યોનો સમાવેશ થાય છે; કારણ કે મધ્યરાત્રીની હાકલનો સંદેશ, જે હવે અનમુદ્રિત કરવામાં આવી રહ્યો છે, તે મિલરના રત્નોની પુનઃસ્થાપના છે.

“૧૮૪૧, ‘૪૨, ‘૪૩, અને ‘૪૪માં અમે જે સત્યો ગ્રહણ કર્યા હતા, તેઓનો હવે અભ્યાસ કરવો અને તેમની જાહેરાત કરવી છે. પ્રથમ, બીજા, અને ત્રીજા દેવદૂતના સંદેશાઓ ભવિષ્યમાં ઉચ્ચ સ્વરે જાહેર કરવામાં આવશે. તેઓ ગંભીર દૃઢનિશ્ચય સાથે અને આત્માની શક્તિમાં આપવામાં આવશે.” Manuscript Releases, volume 15, 371.

અમારા સમયની મધ્યરાત્રીના રોદનની ભવિષ્યવાણીય સંદેશાનો મુખ્ય વિષય ત્રીજા હાયના ઇસ્લામની ભૂમિકા છે. ઇસ્લામના ત્રણેય હાય હબક્કુકની બે ફળકો પર પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. છેલ્લાં દિવસોની મધ્યરાત્રીના રોદનની સંદેશા છેલ્લાં દિવસોની વિલંબિત અવધિ આવી પહોંચી ત્યારે, 18 જુલાઈ, 2020ની નિરાશા સમયે ઉન્મુદ્રિત થવા માંડી. જેમ મિલેરાઈટ ઇતિહાસની મધ્યરાત્રીના રોદનની સંદેશા હતી, તેમ છેલ્લાં દિવસોની સંદેશા પણ એક પછી એક તબક્કે વિકસિત થતી જાય છે, જ્યાં સુધી તે એક્સેટર શિબિર-સભા દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામેલા બિંદુએ પહોંચે નહીં. તે બિંદુએ કન્યાઓ પાસે તો તેલ હોય છે, અથવા તો તેમ પાસે હોતું નથી.

યરુશાલેમના લોકોને શાસન કરતા ઉપહાસી પુરુષો પર યશાયાહ દ્વારા ઉચ્ચારવામાં આવેલ હાય દર્શાવે છે કે એફ્રાઇમના મતવાલાઓ માટે દર્શન એક મુદ્દાંકિત પુસ્તક સમાન બની ગયું છે. યશાયાહના આ અવતરણમાં, સાત્તાનિક પ્રતિકને દેવસભ્ય પ્રતિકમાં ફેરવવાનું કાર્ય, જેમ કે એક્ટ્રેન્ટિઝમના ઇતિહાસમાં સિદ્ધ કરવામાં આવ્યું છે, કુંભારની માટી સમાન ગણવામાં આવવાનું છે. તે કાર્ય “the daily” ની વ્યાખ્યા ખ્રિસ્તના પ્રતિક તરીકે સ્થાપિત કરવાનું હતું, જ્યારે તે સાતાનનું પ્રતિક છે. જ્યારે દાનિયેએ “tamid” શબ્દનો ઉપયોગ મૂર્તિપૂજકતાના પ્રતિક તરીકે કર્યો, ત્યારે તેણે એ શબ્દ પ્રતિકાત્મક હેતુસર પસંદ કર્યો, કારણ કે એ શબ્દનો અર્થ “continual” થાય છે.

ત્રણ સત્તાઓ એવી છે જે વિશ્વને આમર્ગિડન તરફ દોરી જાય છે, અને તે ત્રણ સત્તાઓમાં પ્રથમ છે અજગર (મૂર્તિપૂજકતા). અજગરે સ્વર્ગમાં દેવના વિરુદ્ધ પોતાનું યુદ્ધ આરંભ્યું. અજગર તે યુદ્ધને હજારો વર્ષની સહસ્રાબ્દી અવધિના અંત સુધી ચાલુ રાખે છે, જ્યાં અંતે તેનો સંપૂર્ણ નાશ કરવામાં આવે છે.

અને જ્યારે હજાર વર્ષ પૂર્ણ થશે, ત્યારે શૈતાનને તેના કારાગૃહમાંથી છોડી મૂકવામાં આવશે; અને તે પૃથ્વીના ચારેય ખૂણામાં આવેલી જાતિઓને, એટલે ગોગ અને માગોગને, ભ્રમિત કરવા માટે નીકળશે, જેથી તેઓને યુદ્ધ માટે એકત્ર કરે; અને તેમની સંખ્યા સમુદ્ર ની રેતી જેટલી છે. અને તેઓ પૃથ્વીની પહોળાઈ ઉપર ચઢી આવ્યા, અને સંતોના છાવણીને તથા ખ્રિસ્તી નગરને ઘેરી લીધાં; અને સ્વર્ગમાંથી ઈશ્વર પાસેથી અગ્નિ ઉતર્યો અને તેમને ભસ્મ કરી નાખ્યા. અને જેણે તેમને ભ્રમિત કર્યા તે શૈતાનને

અગ્નિ અને ગંધકની તળાવમાં નાખવામાં આવેલો, જ્યારે તે પશુ અને ખોટા પ્રબોધક છે; અને તેઓ યુગાનુયુગ દિવસ અને રાત્રીમાં ભોગવશે. પ્રકટીકરણ 20:7-10.

પશુ (પાપાશાહી), જે વિશ્વને આર્મિગેડન તરફ દોરી જનાર ત્રણ સત્તાઓમાંની બીજી છે, અને ખોટો પ્રભુવક્તા (સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકા), જે આ ત્રણ સત્તાઓમાંની ત્રીજી છે, બંને કોસના ઇતિહાસ પછી ઇતિહાસમાં પ્રગટ થયા હતા, અને બંનેનો ખ્રિસ્તના બીજા આગમન સમયે નાશ થાય છે.

અને પક્ષવામાં આવ્યો તે પશુ, અને તેની સાથે તે ખોટો ભવિષ્યવક્તા, જેણે તેની સમક્ષ ચમત્કારો કર્યા હતા, જેના દ્વારા તેણે તેઓને ભ્રમિત કર્યા હતા જેઓએ પશુની છાપ સ્વીકારી હતી અને જેઓ તેની મૂર્તિની ઉપાસના કરતા હતા. તેઓ બન્ને જીવતા જ ગંધકથી સળગતા અગ્નિના સરોવરમાં ફેંકી દેવામાં આવ્યા. પ્રકટીકરણ 19:20.

જ્યારે દાનિયેલે મૂર્તિપૂજા (શૈતાન)ના પ્રતીક તરીકે હિબ્રુ શબ્દ “નિરંતર” પસંદ કર્યો, ત્યારે તેણે એવો શબ્દ પસંદ કર્યો જે દર્શાવે છે કે નિરંતર રીતે દેવના વિરુદ્ધ યુદ્ધ કરનાર તો શૈતાન જ છે. બાકીની બે શક્તિઓ દેવના વિરુદ્ધના તેમના યુદ્ધમાં માત્ર નિર્ધારિત સમયગાળાઓ માટે જ સક્રિય રહે છે. દાનિયેલે “તમિદ” (નિરંતર) શબ્દનો કર્યોલો પસંદગીપૂર્ણ ઉપયોગ હેતુપૂર્વકનો પણ હતો અને ચોક્કસ પણ હતો.

જેઓ પર પ્રભુએ ધોર નિદ્રાની આત્મા ઢોળી, અને જેમની આંખો બંધ કરી દીધી, તેમના વિષે યશાયાની શોકઘોષણાની વાર્તા અધ્યાય અઠાવીસથી આગળ વધીને અધ્યાય ત્રીસ સુધી ચાલુ રહે છે; તે નોંધે છે:

હવે જા, અને તે તેમની સમક્ષ પાટિયાં પર લખ, અને તેને એક પુસ્તકમાં નોંધ, જેથી આવનાર સમય માટે તે સદાકાળ સુધી રહે: કેમ કે આ એક બળવાખોર પ્રજા છે, ખોટું બોલનાર સંતાનો છે, એવા સંતાનો છે કે જે યહોવાના કાયદાને સાંભળવા ઇચ્છતા નથી: જે દર્શકોને કહે છે, “દર્શન ન કરો”; અને પ્રબોધકોને, “અમને સીધી વાતોનું પ્રબોધ ન કરો, અમને મોહક વાતો કહો, છેતરપિંડીનું પ્રબોધ કરો: માર્ગમાંથી હટી જાઓ, પંથમાંથી વળી જાઓ, ઇઝરાયલના પવિત્રને અમારી સામેમાંથી દૂર કરો.” તેથી ઇઝરાયલનો પવિત્ર આ પ્રમાણે કહે છે, “કારણ કે તમે આ વચનનો તિરસ્કાર કરો છો, અને અત્યાચાર તથા કૂટિલતા પર ભરોસો રાખો છો, અને તેના પર આધાર રાખો છો: તેથી આ અપરાધ તમારા માટે પડી જવા તૈયાર ભંગાણ સમાન થશે, જે ઊંચી ભીંતમાં ફૂલ્યું હોય, અને જેના તૂટવાનો ક્ષણ અચાનક એક પળમાં આવી પહોંચે. અને તે તેને કુંભારના પાત્રને જેમ ટુકડા-ટુકડા કરી તોડી નાખવામાં આવે તેમ તોડી નાખશે; તે દયા નહીં કરે: એટલું કે તેના ભંગારમાંથી ચુલ્હાથી અગ્નિ લેવા માટે, અથવા કુંડામાંથી પાણી લેવા માટે પણ એક ટૂંકો કાંકરો ન મળે.” કેમ કે પ્રભુ યહોવા, ઇઝરાયલનો પવિત્ર, આ પ્રમાણે કહે છે; “પાછા ફરવામાં અને વિશ્રાંતિમાં તમારું ઉદ્ધાર થશે; શાંતિ અને વિશ્વાસમાં તમારું બળ રહેશે: પરંતુ તમે ઇચ્છ્યું નહીં.” યશાયા 30:8-15.

જે “ફલકો” લખાયો છે, તે હબક્કૂકના બીજા અધ્યાયના તે ફલકો છે, જે એ માટે રચાયેલો હતા કે જે લોકો તેમને વાંચે તેઓ “દોડે” અને સંદેશો પ્રસારે. જે “પુસ્તકે” તે “ફલક” અંગે “નોંધ” કરી છે, તે હબક્કૂક છે. હબક્કૂકના “પુસ્તક”માંથી આવેલો તે “ફલક” એક પરીક્ષણની પ્રક્રિયાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે “બળવાખોર પ્રજા, ખોટું બોલતાં સંતાનો, એવા સંતાનો કે જેઓ યહોવાના નિયમને સાંભળવા ઇચ્છતા નથી,” તેમને પ્રગટ કરે છે. જે “બળવાખોર પ્રજા” “સાંભળવા” ઇનકાર કરે છે, તેઓ ચિર્મયાહમાં તે લોકો છે જેઓ ચોકીદારના તુરીના ધ્વનિને સાંભળવા ઇનકાર કરે છે.

અને મેં તમારાં ઉપર પહેરેદારો નિમ્યાં, અને કહ્યું, તુરહીનો અવાજ સાંભળો. પરંતુ તેઓએ કહ્યું, અમે સાંભળશું નહિ. ચિર્મયાહ 6:17.

બળવાખોરો તેઓ છે જેઓ, યશાયાહના ઇતિહાસમાં પણ અને ખ્રિસ્તના ઇતિહાસમાં પણ, સાંભળવા તૈયાર નહોતા.

અને તેમણે કહ્યું, જા, અને આ પ્રજાને કહેજે: તમે ખરેખર સાંભળો છો, પરંતુ સમજતા નથી; અને તમે ખરેખર જુઓ છો, પરંતુ ગ્રહણ કરતા નથી. આ પ્રજાનું હૃદય મંદ કરી દે, તેમના કાન ભારેલા કરી દે, અને તેમની આંખો બંધ કરી દે; નહિતર તેઓ પોતાની આંખોથી જુએ, પોતાના કાનોથી સાંભળે, પોતાના હૃદયથી સમજે, અને પરિવર્તિત થઈ સાજા થાય. યશાયા 6:9, 10.

યશાયાહના બહેરા બળવાખોરો “સાંભળી” શકે છે, પરંતુ તેઓ “સાંભળતા” નથી, અને તેમની “સાંભળવા”ની ના એ દર્શાવે છે કે તેઓ “સમજે નથી.” દાનિયેલના દુષ્ટો, જે મથિની મૂર્ખ કુમારીઓ પણ છે, તેઓ હબક્કૂકના “પુસ્તક”માં નોંધાયેલ “પાટિયા” પર દર્શાવવામાં આવેલા જ્ઞાનના વધારાને સમજતા નથી. જો યશાયાહના બહેરા બળવાખોરો સાંભળે, તો તેઓ પરિવર્તિત થઈ શકે અને યંગા થઈ શકે, પરંતુ તેમનું હૃદય જાડું થઈ ગયું છે, તેથી તેઓ મધ્યરાત્રિના પોકારનો સંદેશ સમજી શકતા નથી. ઇસુએ બહેરા બળવાખોરો વિષે બીજી સાક્ષી આપી.

અને શિષ્યો તેની પાસે આવીને તેને કહ્યું, “તમે તેઓ સાથે દૃષ્ટાંતોમાં કેમ બોલો છો?” તેણે ઉત્તર આપી તેમને કહ્યું, “કારણ કે તમને સ્વર્ગના રાજ્યના ભેદો જાણવાનું આપવામાં આવ્યું છે, પરંતુ તેઓને તે આપવામાં આવ્યું નથી. કેમ કે જે કોઈ પાસે છે, તેને આપવામાં આવશે, અને તેની પાસે વધુ પ્રચુરતા થશે; પરંતુ જે કોઈ પાસે નથી, તેની પાસેથી તે પણ લઈ લેવામાં આવશે જે તેની પાસે છે. તેથી હું તેઓ સાથે દૃષ્ટાંતોમાં બોલું છું: કારણ કે તેઓ જોતા હોવા છતાં જોતા નથી; અને સાંભળતા હોવા છતાં સાંભળતા નથી, અને સમજી પણ નથી શકતા. અને તેમનામાં યશાયાહની તે ભવિષ્યવાણી પૂર્ણ થાય છે, જે કહે છે, ‘તમે સાંભળતાં સાંભળશો, છતાં સમજી નહીં શકો; અને જોતા જોશો, છતાં ગ્રહણ નહીં કરો: કેમ કે આ પ્રજાનું હૃદય જડ બની ગયું છે, અને તેમના કાન સાંભળવામાં મંદ થઈ ગયા છે, અને તેમની આંખો તેમણે બંધ કરી દીધી છે; નહિતર તેઓ ક્યારેક પોતાની આંખોથી જોશે, અને પોતાના કાનોથી સાંભળશે, અને પોતાના હૃદયથી સમજશે, અને પરિવર્તિત થશે, અને હું તેઓને સાજા કરીશ.’ પરંતુ ધન્ય છે તમારી આંખો, કારણ કે તે જુએ છે; અને તમારા કાન, કારણ કે તે સાંભળે છે. કેમ કે હું તમને સત્ય કહું છું કે ઘણાં પ્રબોધકો અને ધર્મી પુરુષોએ જે વસ્તુઓ તમે જુઓ છો તે જોવા ઇચ્છા રાખી હતી, છતાં જોઈ નહોતી; અને જે વસ્તુઓ તમે સાંભળો છો તે સાંભળવાની ઇચ્છા રાખી હતી, છતાં સાંભળી નહોતી. મથિ 13:10-17.”

જ્ઞાની લોકો દૃષ્ટાંતોના રહસ્યને સમજે છે, જે પંક્તિ પર પંક્તિરૂપે પ્રતિનિધિત થયેલ સત્ય છે. જ્ઞાની ધન્ય છે, કારણ કે તેઓ જુએ છે અને સાંભળે છે; અને જ્ઞાની તથા ધન્ય—બંને—દાનિયેલના બારમા અધ્યાયમાં પ્રતિનિધિત થયેલ છે. “જ્ઞાની” તેઓ છે, જેઓ જ્ઞાનની વૃદ્ધિને (તેમના હૃદયથી) સમજે છે, જે “મેજ” દ્વારા પ્રતિનિધિત થયેલ છે અને જે હબક્કૂકના “પુસ્તક”માં નોંધવામાં આવી છે; અને “ધન્ય” તેઓ છે, જેઓ રાહ જુએ છે.

અને તેણે કહ્યું, હે દાનિયેલ, તું તારા માર્ગે જા; કારણ કે અંતના સમય સુધી આ વયનો બંધ અને મુદ્રાંકિત રાખવામાં આવ્યા છે. ઘણા શુદ્ધ કરવામાં આવશે, નિર્મળ કરવામાં આવશે, અને પરીક્ષિત કરવામાં આવશે; પરંતુ દુષ્ટો દુષ્ટતાથી વર્તશે; અને દુષ્ટોમાંનો કોઈ સમજશે નહીં; પરંતુ જ્ઞાનીઓ સમજશે. અને જે સમયથી દૈનિક બલિ દૂર કરવામાં આવશે, અને ઉજરાડ લાવનાર ઘૃણાસ્પદ વસ્તુ સ્થાપિત કરવામાં આવશે, તે સમયથી એક હજાર બેસો નેવું દિવસ થશે. ધન્ય છે તે જે રાહ જુએ છે, અને એક હજાર ત્રણસો પાંત્રીસ દિવસ સુધી પહોંચે છે. દાનિયેલ 12:9-13.

મિલરાઈટોએ યોગ્ય રીતે સમજ્યું હતું કે તે તેર સો પાંત્રીસ દિવસો ત્યારે શરૂ થયા જ્યારે મૂર્તિપૂજકતા (“દૈનિક”) ઇ.સ. 508માં “દૂર કરવામાં” આવી. આશીર્વાદ તેમની માટે વચનબદ્ધ કરવામાં આવ્યો હતો, જેઓ 1843માં પ્રતીક્ષા કરતા હતા. આ અવતરણમાં “cometh” શબ્દનો અર્થ “સ્પર્શ છે” એવો થાય છે. વર્ષ 1843, જ્યારે તે પૂર્ણ થયું, ત્યારે વર્ષ 1844ને “સ્પર્શ રૂ.” જ્યારે વર્ષ 1843 પૂર્ણ થયું, ત્યારે હબક્કૂકનો “વિલંબનો સમય” આવ્યો, અને “તક્ત”નો ઉલ્લેખ કરનાર “પુસ્તક”માં જે આજે આપવામાં આવી

હતી તે મુજબ જેઓ પ્રતીક્ષા કરતા હતા, તેમની ઉપર આશીર્વાદ જાહેર કરવામાં આવ્યો. હબક્કૂકના “પુસ્તક”એ દર્શન માટે “પ્રતીક્ષા” કરવાની આજ્ઞા આપી હતી.

દાનિયેલ 1798ના ઇતિહાસને ઓળખાવે છે (અંતનો સમય), જ્યારે તેની પુસ્તકની મુદ્રા ખોલવામાં આવી, અને ત્યારબાદ એક ત્રિ-પડાવવાળી કસોટીની પ્રક્રિયા ઉત્પન્ન થઈ (શુદ્ધ કરવામાં આવ્યા, અને શ્વેત કરવામાં આવ્યા, અને અજમાવવામાં આવ્યા). તે પ્રક્રિયા સાત ગર્જનાઓના ગુપ્ત ઇતિહાસના પ્રગટીકરણમાં પોતાના નિષ્કર્ષ સુધી પહોંચી. તે ગુપ્ત ઇતિહાસ સત્યના ત્રણ માર્ગચિહ્નો છે, જે પ્રથમ નિરાશા, મધ્યરાત્રિની પુકારનો સંદેશ, અને મહાન નિરાશા દ્વારા પ્રતિનિધિત થાય છે. પ્રથમ નિરાશા સુધી પહોંચવાના આશીર્વાદમાં 1798થી 1844 સુધીના ઇતિહાસના અંતે એક ત્રિ-પડાવવાળી કસોટીની પ્રક્રિયાનું પ્રતિનિધિત્વ થાય છે.

1798નો ઇતિહાસ, 1844ની મહાન નિરાશા સુધી, 1989ના ઇતિહાસનું, આવનારી રવિવારની કાનૂન સુધી, પ્રતીકરૂપ છે. પ્રથમ નિરાશા સમયે વિલંબિત થવા લાગી એવી દર્શન માટે રાહ જોનારા લોકો માટે એક આશીર્વાદનું વચન આપવામાં આવ્યું છે. દાનિયેલ અધ્યાય બારમાંના “જ્ઞાની” એ જ છે, જે “ધન્ય” છે અને જે “રાહ જુએ” છે. દુષ્ટો એ છે, જે પોતાના હૃદયથી “સાંભળતા” નથી અને જે “જોતાં” નથી. મિલરાઇટ આંદોલનનો સમગ્ર અનુભવ દાનિયેલના ચાર વચનોમાં સંક્ષિપ્ત કરવામાં આવ્યો છે, અને એ વચનો એક લાખ યુમ્માલીસ હજારના મુદ્રાંકનની કથાને પણ પ્રતિનિધિત્વ આપે છે.

તે ચાર વચનોમાં પ્રતિનિધિત થયેલો પવિત્ર ઇતિહાસ, હબક્કૂકની પાટિયાઓ પર પ્રતિનિધિત કરાયેલ જ્ઞાનની વૃદ્ધિ, અને ઇસુએ “પંક્તિ ઉપર પંક્તિ”ની પદ્ધતિ દ્વારા શિક્ષણ આપતાં ઓળખાવેલી જ્ઞાનની વૃદ્ધિ—આ બન્નેની સમજ પર આધારિત છે. તેમણે “જ્ઞાનીઓ”ને ભવિષ્યવાણીના રહસ્યની સમજ આપવા માટે દૃષ્ટાંત પર દૃષ્ટાંત રજૂ કર્યા. દાનિયેલ બારમા અધ્યાયમાં “દુષ્ટો” સમજતા નથી, અને 2 થેસ્સલોનિકી, અધ્યાય બેમાં, તેમની આ અસમજ સત્ય પ્રત્યેની દ્રેષરૂપે પ્રતિનિધિત થાય છે, જે પ્રબળ મોહને જન્મ આપે છે. પૌલના પત્રમાં જે સત્યને દુષ્ટો પ્રેમ કરતા નથી તે “નિત્ય” હતું, અને દાનિયેલના ચાર વચનોમાં જે ભવિષ્યવાણીય સત્યને વિશેષ રીતે ઓળખાવવામાં આવ્યું છે, તે પણ “નિત્ય” જ છે.

ઇસુએ શિષ્યોને કહ્યું કે તેઓ ધન્ય હતા, અને આમ કરતાં તેમણે તેઓનો યશાયાહમાં દર્શાવાયેલા તે લોકોથી વિરોધાભાસ બતાવ્યો, જેઓ ફેરવાઈ જાય તે માટે જોવા અને સાંભળવાનું ઇનકાર કરતા હતા. દાનિયેલ બારમા અધ્યાયમાં જે ધન્ય છે, તેઓ તે છે જેઓ રાહ જુએ છે. દાનિયેલ અધ્યાય બારની ચાર પંક્તિઓ, તેમજ મિલરાઇટોના ઇતિહાસમાં તે પંક્તિઓની પરિપૂર્ણતા, તેમજ યશાયાહના તે વર્ગ સાથેનો વિરોધાભાસ જેઓ સાંભળવા અને જોવા ઇનકાર કરતા હતા, તેમજ ખ્રિસ્ત દ્વારા એ જ બે વર્ગો વચ્ચે કરવામાં આવેલો એ જ ભેદ—આ બધું જ 18 જુલાઈ, 2020ના દિવસે પ્રગટ થયેલા સાત ગર્જનોના ગુપ્ત ઇતિહાસ તરફ નિર્દેશ કરે છે. મિલરાઇટ ઇતિહાસની અંતિમ પરીક્ષાત્મક પ્રક્રિયા, જે પ્રથમ નિરાશાથી શરૂ થઈ હતી, હવે ફરીથી પુનરાવર્તિત થઈ રહી છે. કેટલાક જોશે, અને બીજા જોવાનું ઇનકાર કરશે.

1840–1844 દરમિયાન આપવામાં આવેલા તમામ સંદેશાઓને હવે શક્તિશાળી રીતે રજૂ કરવામાં આવવાના છે, કારણ કે ઘણા લોકો પોતાનો માર્ગભાન ગુમાવી ચૂક્યા છે. આ સંદેશાઓ તમામ ચર્ચો સુધી પહોંચવાના છે.

“ખ્રિસ્તે કહ્યું, ‘ધન્ય છે તમારી આંખો, કારણ કે તેઓ જુએ છે; અને તમારા કાન, કારણ કે તેઓ સાંભળે છે. કારણ કે હું તમને સત્ય કહું છું, કે ઘણા પ્રબોધકો અને ધર્મી પુરુષોએ તમે જે વસ્તુઓ જુઓ છો તે જોવાની ઇચ્છા રાખી હતી, છતાં તેઓએ તેને જોઈ નથી; અને તમે જે વસ્તુઓ સાંભળો છો તે સાંભળવાની ઇચ્છા રાખી હતી, છતાં તેઓએ તેને સાંભળી નથી’ [મેથ્યુ 13:16, 17]. ધન્ય છે તે આંખો જેઓએ 1843 અને 1844માં જોવાયેલી વસ્તુઓ જોઈ.”

“સંદેશ આપવામાં આવી ચો હતો. અને તે સંદેશને ફરીથી પ્રગટ કરવામાં કોઈ વિલંબ થવો જોઈએ નહીં, કારણ કે સમયનાં ચિહ્ન તે પૂર્ણ થઈ રહ્યાં છે; સમાપન કાર્ય અવશ્યક પૂર્ણ થવું જોઈએ. થોડા સમયમાં એક મહાન કાર્ય સંપન્ન થશે. દેવની નિયુક્તિ થી ટૂંક સમયમાં એવો એક સંદેશ આપવામાં આવશે કે જે પ્રબળ ઘોષણામાં પરિવર્તિત થશે. તે ચારે દાનિયેલ પોતાને નિર્ધારિત ભાગમાં ઊભો રહેશે, પોતાની સાક્ષી આપવા માટે.” Manuscript Releases, volume 21, 437.

વિલિયમ મિલરને દેવદૂતોએ એ સમજણ સુધી દોર્યા કે “નિત્ય” મૂર્તિપૂજક રોમનું એક પ્રતીક હતું. સિસ્ટર વ્હાઇટે સીધી રીતે પુષ્ટિ કરી કે તે આ સમજણમાં યોગ્ય હતા. એ સમજણ, જે હબક્કૂકના “પુસ્તક”માં ઉલ્લેખિત “ફળિયાં” પર રજૂ કરવામાં આવી હતી, તે “આવનારા સમય માટે” છે. તે “પુસ્તક”નું અનમુદ્રિત થવું “બગાવતી, ખોટું બોલનારા સંતાનો”ને પ્રગટ કરે છે. “સંતાનો” અંતિમ પેઢીનું પ્રતીક છે, તેથી યશાયાહના આ અંશમાં “આવનારો સમય” વિશેષ રીતે તપાસણીય ન્યાયના અંતિમ દિવસો તરીકે ચિહ્નિત કરવામાં આવ્યો છે.

યશાયા જણાવે છે કે “જૂઠાણાં બોલતા સંતાનો” “પુસ્તક”માં નોંધવામાં આવેલી “મેજ” પર પ્રતિનિધિત્વ પામેલા ભવિષ્યવાણીના સંદેશને નકારી કાઢશે, કારણ કે તેઓ કહે છે: “દર્શનકારોને, દર્શન કરશો નહિ; અને પ્રભુવક્તાઓને, અમને સીધી વાતોનું પ્રભુવચન કહેશો નહિ, અમને મીઠી વાતો કહો, ભ્રામક વાતોનું પ્રભુવચન કહો.” 1863માં લાઉદિકેયી એક્ઝેન્ટિઝમે જૂઠાણાં બોલતા સંતાનોની આ વિનંતિને પૂર્ણ કરવાની વધતી જતી પ્રક્રિયા શરૂ કરી. યશાયા આ કાર્યને મિલરાઇટ પાયાના જૂના માર્ગોને નકારી કાઢવા તરીકે દર્શાવે છે, કારણ કે તેઓએ કહ્યું: “માર્ગમાંથી હટી જાઓ, પંથમાંથી પરે વળી જાઓ, ઇઝરાયેલના પવિત્રને અમારી સામે રહેતાં બંધ કરો.” જે પંથ માર્ગ છે, તે યર્મિયાના જૂના માર્ગો છે.

યહોવાહ એમ કહે છે: માર્ગોમાં ઊભા રહો, અને જુઓ, અને પ્રાચીન માર્ગો વિષે પૂછો કે સારો માર્ગ કયો છે; અને તેમાં ચાલો, તો તમે તમારા પ્રાણો માટે વિશ્રામ પામશો. પરંતુ તેઓએ કહ્યું, અમે તેમાં ચાલશું નહીં. યર્મિયા 6:16.

“જૂઠા સંતાનો” દ્વારા ચિરમિયાહના “જૂના માર્ગો”નો અસ્વીકાર મધ્યરાત્રિની પોકારના સંદેશનો અસ્વીકાર છે, જ્યાં “વિશ્વામ” મળવાનો છે; અને એ જ “વિશ્વામ અને તાજગી” છે, જેને તેઓ યશાયાહમાં સાંભળવા તૈયાર ન હતા, અને જે પછીના વરસાદના સંદેશની તાજગી પણ છે. તે સંદેશ મધ્યરાત્રિની પોકારનો સંદેશ છે, જે મિલરાઇટોના ઇતિહાસમાં પ્રતિનિધિત થાય છે અને “પુસ્તક”માં નોંધાયેલ “કોષ્ટકો” પર દર્શાવવામાં આવ્યો છે. જૂઠા સંતાનો દ્વારા મધ્યરાત્રિની પોકારના સંદેશનો અસ્વીકાર, તેમના આ અભિલાષાથી પ્રતિનિધિત થાય છે કે તેઓ “ઇઝરાયેલના પવિત્રને” પોતાની સમક્ષથી દૂર કરી દે. એવેન વ્હાઇટનું પ્રથમ દર્શન, જેને અલ્ફા અને ઓમેગા નિશ્ચિતરૂપે અંતનો પ્રતિનિધિત્વ કરવા માટે ઉપયોગમાં લેતાં, ધાર્મિકોના માર્ગને ઓળખાવે છે, તેના આરંભે રહેલા પ્રકાશને ચિહ્નિત કરે છે, અને માર્ગના અંત સુધી “જ્ઞાની”ને કોણ દોરી જાય છે તે દર્શાવે છે.

“માર્ગની શરૂઆતમાં તેમની પાછળ એક તેજસ્વી પ્રકાશ સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો હતો, જેને એક દૂતે મને ‘મધરાતનો પોકાર’ હોવાનું જણાવ્યું. આ પ્રકાશ સમગ્ર માર્ગ પર ઝગમગતો રહ્યો, અને તેમના પગ માટે પ્રકાશ આપતો રહ્યો, જેથી તેઓ અથડાઈ ન જાય.

“જો તેઓ પોતાની આંખો ઈસુ પર જ સ્થિર રાખતા, જે તેમના જરા આગળ રહી તેમને શહેર તરફ દોરી રહ્યા હતા, તો તેઓ સુરક્ષિત હતા. પરંતુ ટૂંક સમયમાં કેટલાક થાકી ગયા, અને કહ્યું કે શહેર તો હજી બહુ દૂર છે, અને તેઓ તો અપેક્ષા રાખતા હતા કે તેઓ તેમાં આ પહેલાં જ પ્રવેશી ગયા હોત. તે ચારે ઈસુ પોતાનો મહિમામય જમણો હાથ ઊંચો કરીને તેમને ઉત્સાહ આપતા, અને તેમના હાથમાંથી એક પ્રકાશ નીકળતો, જે એડવેન્ટ ટોળકીને ઉપર લહેરાતો, અને તેઓ ‘અલ્ લેવૂયા!’ પોકારી ઊઠતા. બીજા કેટલાકે ઉશ્કેરાઈને તેમની પાછળના પ્રકાશનો ઇનકાર કર્યો, અને કહ્યું કે તેમને આટલા દૂર સુધી

દોરી લેનાર દેવ ન હતા. તેમની પાછળનો પ્રકાશ બુઝાઈ ગયો, અને તેમના પગ સંપૂર્ણ અંધકારમાં રહી ગયા, અને તેઓ અથડાયા અને લક્ષ્ય તથા ઈસુની નજર ગુમાવી બેઠા, અને માર્ગ પરથી નીચે પડી અંધકારમય અને દુષ્ટ નીચેના જગતમાં ઉતરી ગયા.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

આરંભે પણ અને અંતે પણ તે મધ્યરાત્રિના પોકારનો પ્રકાશ હતો. તે ઈસુ જ હતા (ઇઝરાયેલના પવિત્ર) જેમના તેમને પોતાના આગળ રહેવાનું બંધ કરાવવું હતું. ઈસુના મહિમામય જમણા ભુજમાંથી નીકળતો પ્રકાશ, “પુસ્તક”માં નોંધાયેલ “પટ્ટિકાઓ” પર દર્શાવવામાં આવેલ મુજબ, મધ્યરાત્રિના પોકારનો પ્રકાશ હતો. “અસત્ય બોલતા સંતાનો” દ્વારા ખ્રિસ્તના મધ્યરાત્રિના પોકારના સંદેશનો, અને તેઓએ જેના ઉપર ચાલવાનું હતું તે માર્ગનો, કરાયેલ અસ્વીકાર તેમના ઉપર દેવનો ન્યાય લાવ્યો, કારણ કે તેઓ તે માર્ગ પરથી નીચે પડી ગયા. જે “ઊંચી દીવાલ” અયાનક તૂટી પડે છે, તે ચર્ચ અને રાજ્યના વિભાજનની “દીવાલ” છે, જે ટૂંક સમયમાં આવનારા રવિવારના કાયદા સમયે નષ્ટ થાય છે. તે ન્યાય “અયાનક, એક ક્ષણે” આવે છે, અને તે “કુંભારના વાસણના ભંગ સમાન હશે, જે ટુકડા ટુકડા થઈ તૂટી જાય છે.” તે એવો ન્યાય છે જે “દૈનિક”ના શૈતાનિક પ્રતીકને ઊંધું ફેરવી દેવા અને તેને ખ્રિસ્તના પ્રતીક તરીકે ઓળખાવા સાથે સંકળાયેલો છે.

નિશ્ચયે, તમે બધું ઊંધું ફેરવી નાખો છો; શું કુંભારની માટીને કુંભાર સમાન ગણવામાં આવશે? કેમ કે જે રચાયું છે તે પોતાના રચનાર વિષે એવું કહેશે શું, “તેણે મને બનાવ્યો જ નથી”? અથવા જે ઘડાયું છે તે પોતાના ઘડનાર વિષે એવું કહેશે શું, “તેને કોઈ સમજ નહોતી”? યશાયા 29:16.

“દૈનિક” એ તે ભવિષ્યવાણીય સત્ય છે, જે દાનિયેલ બારના તે ચાર વચનોને પરસ્પર જોડે છે, જે દુષ્ટો અને જ્ઞાની લોકો વચ્ચેનો ભેદ દર્શાવે છે. “દૈનિક” એ તે સત્ય છે, જેને 2 થેસ્સલોનિકીઓમાં પ્રબળ ભ્રમ પ્રાપ્ત કરનારા લોકો દ્વેષ કરે છે. “દૈનિક” એ “મિથ્યાવાદી સંતાનો”ની તે ઇચ્છાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે કે ઇઝરાયેલના પવિત્રને તેઓના માર્ગમાંથી દૂર કરવામાં આવે. અને તેમની સજા કુંભારના વાસણના ભંગથી દર્શાવવામાં આવી છે, અને જે અવશેષ રહે છે તે મૂર્ખ કન્યાઓની ખોવાયેલી સ્થિતિનું દૃષ્ટાંત છે; કારણ કે ત્યાં કુંભારના તૂટેલા વાસણના ભંગાયેલા અને બાકી રહેલા ટુકડાઓમાંથી “ન મળશે” “ચુલ્હામાંથી અગ્નિ લેવા માટેનો એક ખપ્પર, કે ખાડામાંથી પાણી કાઢવા માટેનું કંઈ.”

“અગ્નિ” અને “જળ” બંને પવિત્ર આત્માના પ્રતીકો છે, જેમ દસ કુમારીઓની દૃષ્ટાંતમાં તેલ પણ છે. જ્યારે મધ્યરાત્રિનો પોકાર અયાનક, એક ક્ષણમાં, જેમ ઓગસ્ટ 1844માં એક્સિસ્ટર શિબિર સભામાં આવ્યો હતો, તેમ આવે, ત્યારે “જૂઠાણાં સંતાનો” માટે કોઈ તેલ (જળ અથવા અગ્નિ) મેળવવું અશક્ય રહેશે. પ્રથમ નિરાશા પછી જેમ ચિરમિયાને “પાછા ફરવા” માટે બોલાવવામાં આવ્યો હતો તેમ તેમને પણ બોલાવવામાં આવ્યા હતા, પરંતુ તેમણે ઇનકાર કર્યો.

તારા વચનો મળ્યા, અને મેં તેઓને ભક્ષણ કર્યા; અને તારું વચન મારા હૃદયનો આનંદ અને હર્ષ થયું; કેમ કે, હે સૈન્યોના ચહોવા દેવ, હું તારા નામે ઓળખાઉં છું. હું ઉપહાસ કરનારાઓની સભામાં બેઠો નહીં, ને આનંદ માન્યો નહીં; તારા હાથને કારણે હું એકલો બેઠો; કારણ કે તું મને રોષથી ભર્યો છે. મારું દુઃખ શા માટે સદા રહે છે, અને મારું ઘાવ અચિકિત્સ્ય કેમ છે, જે સાજું થવા ઇન્કાર કરે છે? શું તું મારા માટે સર્વથા છેતરનાર જેવો, અને નિષ્ફળ થનાર જળ જેવો થશો? આથી ચહોવા આમ કહે છે: જો તું પાછો ફરશે, તો હું તને ફરી લાવીશ, અને તું મારી સમક્ષ ઉભો રહેશે; અને જો તું નીચમાંથી કિમતીને બહાર કાઢશે, તો તું મારા મુખ જેવો થશે; તેઓ તારી પાસે પાછા ફરે, પરંતુ તું તેમની પાસે પાછો ન ફરતો. અને હું તને આ પ્રજાના સમક્ષ કાંસ્યની ગઢવાળી દીવાલ બનાવીશ; અને તેઓ તારાં વિરુદ્ધ લડશે, પરંતુ તેઓ તારા પર પ્રબળ થશે નહીં; કારણ કે હું તને બચાવવા અને તારો છોડાવા માટે તારી સાથે છું, ચહોવા કહે છે. અને હું તને દુષ્ટના હાથમાંથી છોડાવીશ, અને ભયંકરના હાથમાંથી તારો ઉદ્ધાર કરીશ. ચિરમિયાહ 15:16-21.

ચિરમિયા તેઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જેઓ પ્રથમ નિરાશા પછી પાછા ફર્યા. તેઓ, જેઓ “અશુદ્ધ માંથી અમૂલ્યને” અલગ પાડવાના કાર્યમાં પ્રવેશ્યા, જેથી તેઓ યહોવાના “સામે ઊભા” રહી શકે અને યહોવાના “મુખ” સમાન બની શકે. તેઓ તે જ છે જેઓનો પ્રતિનિધિત્વ દાનિયેલે નવમા અધ્યાયમાં કર્યો છે, કારણ કે તેઓ પોતાની વિખરાયેલી સ્થિતિને સમજી ગયા હતા, અને ત્યારબાદ લેવેલે યવસ્થા છોડી દીધી અને પોતાની પ્રાર્થના કરી. તેઓ તે જ છે જેઓનું પ્રતિનિધિત્વ દાનિયેલે, ચિરમિયા અને હબક્કૂકના ચોકીદારો કરે છે, જેઓ “જૂઠા સંતાનો”થી વિરુદ્ધ દર્શાવવામાં આવ્યા છે. “જૂઠા સંતાનો”ને “ઇઝરાયેલના પવિત્ર એક” દ્વારા પણ સંબોધવામાં આવ્યા હતા, જ્યારે તેમણે કહ્યું, “પાછા ફરવામાં અને વિશ્વાસમાં તમારો ઉદ્ધાર થશે; શાંતિમાં અને વિશ્વાસમાં તમારું બળ રહેશે: પરંતુ તમે ઇચ્છો છો નહીં.”

મિલરની જવાહરાતો એ હબક્કૂકના પાટિયાં પર પ્રતિનિધિત્વ થતી સત્યો છે, જે મધરાત્રીના ઘોષણાના સંદેશાની કસોટીને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને જેના પરિણામે ઉપાસકોના બે વર્ગો ઉત્પન્ન થાય છે. જે પ્રતિક એ જવાહરાતો વિરુદ્ધ પ્રગટ થતી બગાવતને દર્શાવે છે તે “દૈનિક” છે. “દૈનિક” વિષેની પોતાની સમજમાં મિલર ચોક્કસ હતા, પરંતુ તેમની સમજ તેઓ જે ઇતિહાસકાળમાં જીવ્યા તેના કારણે મર્યાદિત હતી; અને જે જવાહરાતો તેઓ પોતાના ઓરડાના મધ્યમાં રહેલી મેજ પર મૂકતા હતા, તે હવે તેઓએ પ્રથમ વખત પોતાની મેજ પર મૂક્યાં ત્યારે કરતાં દસગણી વધુ તેજસ્વી રીતે ઝળહળી રહી છે. હવે તે વધુ મોટા કોથળામાં છે, કારણ કે તે કોથળું હવે માત્ર બાઇબલનું જ પ્રતિનિધિત્વ કરતું નથી, જેમ મિલરના સમયમાં કરતું હતું, પરંતુ હવે તે બાઇબલ અને પ્રોફેસીના આત્મા—બંનેનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

આ બે સાક્ષીઓ જ અંતિમ દિવસોમાં પરીક્ષણનો પ્રકાશ ઉત્પન્ન કરે છે, અને આ બે સાક્ષીઓ જ અંતિમ દિવસોમાં મુખ્ય યુદ્ધભૂમિ બની જાય છે. મિલરે આ યુદ્ધ જોયું, કારણ કે તેના સ્વપ્નમાં તેઓએ તેનું કફનપેટું (બાઇબલ) લઈ લીધું અને તેને ફાડી નાખ્યું. યોહાન, જે અંતિમ દિવસોમાં “જ્ઞાનીઓને” પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, “દેવના વચન માટે અને ઈસુ ખ્રિસ્તની સાક્ષી માટે પાટમોસ કહેવાતા દ્વીપમાં હતો.” યોહાન પર બાઇબલ તથા એલન વ્હાઇટનાં લખાણો—બંનેના સંદેશમાં વિશ્વાસ રાખવા બદલ અત્યાચાર કરવામાં આવતો હતો.

ઉલાઈ નદીના દર્શન દ્વારા પ્રસ્તુત થયેલા, અને ઈ.સ. 1798માં અનમુદ્રિત થયેલા સત્યોના વિવેચનને આપણે આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“ભવિષ્ય માટે અમને કશાનો ભય રાખવાનો નથી, સિવાય કે આપણે ભૂલી જઈએ કે પ્રભુએ આપણને કેવી રીતે માર્ગદર્શન આપ્યું છે, અને આપણા ભૂતકાળના ઇતિહાસમાં તેમની શિક્ષા.” Life Sketches, 196.